

Rapport for ophold med stipendie ved Det Danske Institut i Athen i perioden 04.11.16 - 15.12.16

Først og fremmest en stor tak til Instituttet for, at jeg måtte få lov til at bo i jeres hyggelige lejlighed på Parthenonos 22 i den halvanden måned jeg tilbragte i Athen.

Jeg er kandidatstuderende i antropologi ved Aarhus Universitet og har i løbet af de sidste par år beskæftiget mig en del med det moderne Grækenland og de omfattende sociale og politiske transformationer, der har fundet sted i det græske samfund siden finanskrisen så dagens lys i 2008. Denne interesse har ledt mig i mange retninger, men et gennemgående tema har dog været forskellige udtryk for modstand og selvorganisering hos den unge generation af grækere.

Forud for turen havde jeg arbejdet en del med, hvordan det er muligt at undersøge *krisen* som begreb og diskurs i det græske samfund. Her fokuserede jeg især på, den måde krisen er i stand til at indstifte en form for undtagelsestilstand, hvori politiske beslutninger, som under normale omstændigheder ville have været utænkelige, pludselig ses som legitime, fordi de fremstår som *nødvendige*. Denne nødvendighedens politik kan dog også være med til at generere eller forstærke forskellige praksisser, som sætter sig imod den dominerende økonomiske logik, hvilket i Grækenlands tilfælde blev synligt med de massive folkelige opstande i 2008 og 2011, og ikke mindst det hav af lokale solidaritetsprojekter, der er opstået indenfor de sidste 10 år.

Mit ophold var først og fremmest tænkt som et akademisk frirum, hvor jeg havde mulighed for, at lære de mennesker at kende, som jeg havde haft kontakt med hjemmefra og ikke mindst få en fornemmelse for hovedstaden inden mit egentlige feltarbejde. Jeg har ikke tal på, hvor mange timer jeg brugte på at vandre rundt som en stille beskuer til det virvar af menneskeliv, der udfolder sig imellem byens antikke og moderne ruiner, mens jeg glædede mig over, at hverdagen går videre til trods for en allestedsnærværende frygt for, hvad fremtiden mon vil bringe.

Jeg brugte en del tid i bydelen Exarcheia, der fungerer som knudepunkt for Athens venstrefløjsmiljø. Det var en regnvåd eftermiddag i dette kvarter jeg lærte, at grækere referer til den antiautoritære bevægelse som *O Chóros*, hvilket direkte oversat betyder ”rummet”. Det er indenfor denne verden, at der i stigende grad eksperimenteres med forskellige former for kollektiv selvorganisering og direkte demokrati sideløbende med aktivisme og sabotage sigtet mod at forstyrre det nuværende system. Indenfor de seneste år er den ’uofficielle’ husning af flygtninge uden papirer i byens mange besatte bygninger også blevet en af bevægelsens centrale aktiviteter.

Jeg tilbragte mange eftermiddage og aftener på små cafeer i Exarcheia, hvor jeg lyttede til bekendte såvel som fremmedes fortællinger om håb og skuffelser, mens jeg kæmpede for at danne mig et overblik over landets moderne historie, og det kaotiske sammensurium af partier, organisationer, fraktioner og grupperinger, der udgør den venstre halvdel af det politiske spektrum. Jeg deltog i demonstrationen d. 17. november, hvor grækerne gik på gaden for at mindes studenteropstanden mod

militærjuntaen i 1973, og når jeg følte mig for overvældet af indtryk, satte jeg mig ned på Det Nordiske Bibliotek og nød stilheden på læsesalen.

Min tid i Athen har været af stor betydning for udformningen af mit projekt, og jeg er meget taknemmelig for at være blevet tildelt et stipendie af Det Danske Institut. Athen er en forunderlig by, og jeg glæder mig allerede til at komme tilbage om en lille måneds tid for at se, hvor mit feltarbejde fører mig hen.

Med venlig hilsen

Stine Wadskær Munch